

veliko šreše. Ravno tako nemarno ga na njivi isloshijo, ga v majnjih kupih pušijo, de she mervo foka, zhe ga she kaj v sebi ima, ali solnze prevsame, ali pa desh ispère. Tako se gnoj poslednizh na njivi zelo svelhi in vezhji del svojo mozh sgubi, preden ga podorjejo.

Kmetje in kmetovavzi! Ako sami sebi dobro hozhete, ako imate refnizhne shelje kmetijstva pomnoshiti, naj bo nar vezhji persadevanje vafhe, gnoja toliko, kolikor morete, perdobivati in napravljati. Nabirajte in spravljajte ga skerbnno, skerbite, de se ga nikodar nizh ne sgubi.

Refnizhen je pregovor: Le poglej gnoji-she domá, bosh koj posnal mosha; bosh svedil, koliko shivine redi, in kakshne so njegove njive in senosheti; bosh svedil, kakshne pameti in kakshniga uma je; bosh koj posnal, ali je v premoshnosti ali v pomankanji.

(Dalje sledi.)

Noviza is fhol na kmetih.

Ljubi Slovenzi! vam bo gotovo veselje, nekoliko svediti, kako se vafhim otrokam po fholah kaj godi. — Berite, poslušajte!

Bilo je 13. kimovza letaf, ko so v fkladanjfko fholo v Moravzhnih sa to leto konzhalo. Jest sim bil v prizho. — Otrok, mladenzhkov, fantov in deklet je konzhalo fholfko leto zhes 60 obifkovalo.

Povedan dan ob gti pred poldne so fholarzhki imeli v dehantfki farni zerkvi peto f. mafho s hvalno pefmijo, potem ob 10tih zhaftinfko poskufhajo (ekfamen) v tem, kar so se med letam uzhili. Ob 12tih, ko so ang. zh. glasno odmolili, je bila poskufhnja konzhalo. Sdaj pa: — „Shola je bila tako le ta dan olepfhana:

Nar spredej na sidi je bila velika podoba njih Velizhaftva Zefarja Ferdinanda dobriga v fhiroki poslazheni obdaji (romu); nad podobo to sta dva angelja tri kite venza, famo is zhernih in rumenih zvetliz spleteniga, deršhala. Tudi je podobo belo peplo (Schleier), veliko vatlov dolgo ofenzhevalo, nekoliko s shivo-plavimi shidnimi matosami (shnorami) povešano. Pod podobo je bila ruderzhe pregernjena misa na ruderzhe pogernjenih tlah. Nad vřim tem pa je bil debel venez is berfhlinovih in limonovih en dan poprej naterganih vejiz.

Na levi strani od zefarfke tako olepfhane podobe je bila na stranfki sidu lepa podoba, milofljiviga knesa ljubljanskiga fhkofa s ruderzhimi in belimi shivimi zvetlizami ovenzhana. Po drugim sidu so bile viditi manji podobe prefvitile zefarfke rodovine in zefarftva. Tudi je bila viditi podoba kméta vezhne flave „Andreja Hofer“ ker vřim stoljetjem sapopadno govori: „koliko samore shiva ljubešen, zhe je tudi le v kmetijfki ferzu.“

Po konzhani tadaj poskufhaji je bilo poklizano 11 uzhenzhkov, deklet in mladenzhkov, in so prejeli fholfke spominjke (prämium), bukve v fhkerlatařim ufaju s slatim porefkam (Goldschnitt), letnizami in pervimi zherkami imena; dekleta is rok neke gofpé, mladenzhki is rok zhafti vredniga gofpoda Dehanta; bilo je pa gofpéj in gofpodov in kmetijfkih posluřhavzov veliko, tefno natlazheno, kolikor je prořtora bilo.

Ko so nar boljši fholarzhki svoje fholfke spomine in pohvalke imeli, je uzhenz Franz Zerar, 10 let řar is Gorize dertifke, (on se je to leto she le zherke v pervo uzhiti sazhel) řopil sa pogernjeno miso, golorok, bres vratne rute, terd kmet, v pertnénih hlazhah, in je „řlovo od

fholfškiga leta“ *) ktero je popred řpifano v. zh. g. Dehantu podal, glasno, s ponafho (action) zhverřto govoril, bres nar manjiga řpodtikleja, in se lepo pred vřakim, kteriga je nagovoril, perklanjal. Ko je posleden rasdelek tega „řlova“:

Travnik', njive sdrav' bodite!
V roke řnopke ljub' uzhenz'! —
Bog vaf shivi! in nefite
„Starřham' dam svoj řholfki ven'z.
O! pa kaj? — she nekaj vgledam —
Pa jest sam omagal bi! —
Vafhim řerzam, ne befedam'
Isrozhim, povejte vi! —

isgovoril, so uzhenzhki vři naglo vřtali in řerzhno prijetno řapeli nafledne rasdelke zefarfke pefmi v kranjřkim řesiku, po vřřim zefarřtvu dobro snani melodiji; peta je bila ta melodija (visha) veliko řtokrat, pa is nedolřnih řerz gotovo nikolj.

Ferdinanda Bog ti varji,
Ferdinanda nam ohrán',
„So ozhetje nam zefarji,
K' so po milofř' Tvoj' poslán.
Naj Bogu viřok' altarji
Prořhnje dajo vřaki dan:
„Ferdinanda Bog ti varji,
Ferdinanda nam ohran'!“

Ferdinand u řrebru piřhe:
De pravizo varval bo — **)
Varji Bog Ti take hiřhe!
Angelji naj m' venz pletó!
Naj potihnejo viharji
Od oblube take vgnán'.
Ferdinanda Bog ti varji,
Ferdinanda nam ohran.

Posna kadar pride kofa,
Nam Ozheta hudo ran',
„Sols miljonov nafhih rořa
Naj pred řmertjo Njega vřbran'!
Bodo ljudřtva vřaki řarji
Peli lik u řerziř snan!
Bog eřtrařřhke Zare varji,
Ferdinanda nam ohran'.

Viditi je bilo gofpéj, gofpode in kmete, ki so se jim ozhi řolsile; to so bile gotovo řolse veselja is globozhin řerza, veselja redkiga.

Potem řmo řhli vřak - řebi.

C. Rud. H.

Dopis is řhempafa.

(11. dan kosaperřka.) Hvala Bogu! V nekterih krajih je letaf vindima (terganje) obilna, — v nekterih řredna, v nekterih malo vezh ko nizh. Nekteri řmo řhe řpravili, nekteri she sdaj řpravljajo. — Okoli Gorize in na Ogerřkim bodo she le v drugim řjednu 16. dan kosaperřka tergali. — Per tej perlořnosti she řhalořno pergodbo is nafhiga kraja povem, ki se je v sazhetku tega meřza řgodila in matere opominja otroke varovati; řakaj nefrezha je bliso! Bres varha so namreřh 9 meřzov řariga otroka na ognjřřhu v řtolizhu puřtili. Nad ognjem je kotel poln vřeliga luga viřel. Otrok ga s rořhizo popade, nafe potegne in se tako opari, de je zhes řřtiri ure umerl!

J. Oberdank.

*) Šal nam je, de řavoljo piřhliga prořtora vřř devet rasdelkov te pefme v novize niřmo djati mogli. Vzhrédniřtvo.

**) Po robu tolarjev nafhiga prefvitliga Zefarja je vdobljen rek njih Velizhaftva Ferdinanda: „Recta tueri“ kranjřko: „řpravizo varovati“.